

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Hroudovou ve věci

žalobce: **E. D.**, narozený X, státní příslušnost X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2026, č. j. OAM-1191/ZA-ZA11-ZA01-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

3/2026

Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), z důvodu nepřístupnosti podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Žalobní body

2. Žalobce nejprve shrnul dosavadní průběh řízení. Namítá, že žalovaný nezjistil skutečný stav věci, pominul jeho neutěšenou ekonomickou a sociální situaci v zemi původu a jeho plnou integraci v ČR. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění.
3. Skutečnost, že žalobce čelí těm stejným obtížím, jaké popisoval v prvotní žádosti i nyní, neznamená, že podává duplicitní žádost.
4. Do vlasti se obává návratu z důvodu tamní bezpečnosti a hrozícím útlakem z důvodu uplatňování práv a svobod. Správní orgán měl posoudit, zda žalobci hrozí nebezpečí vážné újmy a domnívá se, že ve věci bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces a správní orgán nedostál povinnosti řádného, přesvědčivého a přezkoumatelného rozhodnutí. Je přesvědčen o tom, že jím uváděné skutečnosti svědčí pro důvodnost přiznání azylu a žalovaný měl postupovat v jeho prospěch, pokud tvrdí, že jeho tvrzení je nevěrohodné, ale neexistuje žádný podklad nebo zjištění, které by žalobcem tvrzené nebezpečí po vrácení do země původu vyvracelo.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, neboť námitky neprokazují, že by správní orgán porušil některá zákonná ustanovení. Rozhodnutí netrpí vadou nezákonnosti či nepřezkoumatelnosti. Odkázal na ustálenou judikaturu ohledně opakované žádosti a zrekapituloval průběh řízení. Zdůraznil, že nemá povinnost za žalobce domýšlet další skutečnost. Vyjádřil se i k bezpečnostní situaci v X s tím, že tato je stabilní a ozbrojený konflikt tam neprobíhá a nic nenasvědčuje tomu, že by žalobci hrozilo nebezpečí ve smyslu § 14a zákona o azylu. Závěrem zdůraznil, že je povinen posoudit pouze přípustnost podané žádosti. Žalobce však neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů udělení mezinárodní ochrany a obav z návratu do vlasti.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
7. Dne 10. 5. 2022 podal žalobce v ČR první žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž bylo vedeno správní řízení pod č.j. OAM-79/LE-BA06-2022. Správní orgán vydal následně dne 19. 7. 2022 rozhodnutí č. j. OAM-79/LE-BA06-K12-2022 o zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu, které nabylo právní moci dne 25. 7. 2022. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 3. 8. 2022 žalobu k Městskému soudu v Praze, který dne 28. 11. 2024 vydal rozsudek spis. zn. 18 Az 15/2024, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu. Dne 14. 4. 2025 pak vydal správní orgán další rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany č. j. OAM-79/LE-BA06-ZA01-R2-2022, které nabylo právní moci dne 12. 5. 2025. Taktéž v tomto případě žalobce podal žalobu k Městskému soudu v Praze, avšak ten dne 31. 7. 2025 rozsudkem č. j. 20 Az 12/2025-27 (NPM 4. 8. 2025) žalobu

3/2026

zamítl. Kasační stížnost Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 10. 2025, č. j. 2 Azs 187/2025-41 (NPM 10. 10. 2025) odmítl pro nepřijatelnost.

8. Žalobce v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil za důvod podání žádosti skutečnost, že se ve vlasti popral s mužem, který je policistou. Ke rvačce došlo kvůli ženě, s níž v minulosti oba udržovali vztah, přičemž následně mu mělo být ze strany policisty i jeho otce vyhrožováno. Správní orgán ve svém rozhodnutí vydaném v rámci správního řízení o první žádosti jmenovaného o mezinárodní ochranu konstatoval na základě tvrzení žalobce a dalších podkladů rozhodnutí, že dotýčný má v případě návratu do vlasti zcela nepochybně možnost své potíže řešit, jelikož v X jsou dostupné opravné prostředky proti porušování práv ze strany státních složek. Následně správní orgán rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany ve smyslu zákona o azylu jmenovanému. Správní orgán svou argumentaci v rámci správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného zároveň podložil dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žadatele, ať už co do obecné bezpečnostní situace v X, tak zejména v rámci nezbytného individuálního posouzení případu výše jmenovaného žadatele. Rozhodnutí správního orgánu bylo následně potvrzeno rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 20 Az 12/2025-27 i usnesením Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), č. j. 2 Azs 187/2025-41.
9. V poskytnutí údajů k současné opakované žádosti žalobce sdělil, že má stejné důvody, a to ve spojení s rvačkou, které popisoval v minulém řízení. Kdyby se vrátil do X, tak by probíhalo vyšetřování a má za to, že ho hledá pohraniční policie. Potvrdil, že všechny tyto skutečnosti uvedl i v předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR.
10. Žalovaný vydal dne 23. 2. 2026 rozhodnutí, kterým řízení o opakované žádosti zastavil, neboť žalobce uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do X opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. potíže kvůli rvačce. Správní orgán tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť ten neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatele o udělení mezinárodní ochrany z vlasti a jeho obav z návratu tamtéž.
11. Správní orgán na základě citovaných informací o zemi původu rovněž uzavřel, že v X nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tedy od dubna 2025, případně od doby ukončení řízení na příslušném soudu v červenci 2025, ani k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že by žadatel mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Odkázal přitom na Informaci OAMP – X: Základní přehled o zemi, ze dne 7. 5. 2025, ze které vycházel.
12. Vzhledem k tomu, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a jeho obav z návratu tamtéž, správní orgán neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a řízení zastavil pro nepřípustnost opakované žádosti.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

3/2026

13. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“, jelikož účastníci se na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Z povahy věci soud nejdříve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů mimo jiné takové rozhodnutí, v němž absentují úvahy správního orgánu, na základě nichž dospěl k závěru, který v rozhodnutí vyslovil. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost rozhodnutí v nedostatečném hodnocení ekonomické a bezpečnostní situace v zemi původu.
15. Městský soud neshledal, že by napadené rozhodnutí trpělo takovými vadami, pro něž by je nebylo možné přezkoumat. Žalovaný vyličil zjištěný skutkový stav věci na základě podkladů, které jsou obsahem správního spisu a zřetelně vyslovil své závěry, k nimž na základě svých úvah dospěl. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaný podrobně zabýval důvody tak, jak je žalobce uvedl v „Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu“, a tyto řádně vypořádal. Zabýval se proto bezpečnostní situací v zemi. Žalovaný však není povinen za žalobce domýšlet další skutečnosti, které ve své žádosti žadatel neuvedl. Proto nelze žalovanému vytýkat, že se těmito v žádosti neuvedenými důvody nezabýval.
16. Vzhledem k tomu, že soud shledal napadené rozhodnutí přezkoumatelným, přistoupil k věcnému posouzení žalobních námitek.
17. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.*
18. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které: a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*
19. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.*
20. Podle judikatury NSS je hlavním účelem opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany postihnout ty případy, ve kterých se objeví závažné okolnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení, viz rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65,

3/2026

ve kterém je také uvedeno: „Ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu je tedy jakousi transpoziční syntézou problematiky podání opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany tak, jak je upravena v procedurální směrnici. Z dikce citovaného ustanovení zákona o azylu lze přitom dovodit nutnost kumulativního splnění dvou podmínek pro to, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat: 1. je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění; 2. musí se přitom jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Ad 1. Za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by *prima facie* mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Ostatně v jiných případech by nové správní řízení pozbývalo jakéhokoli smyslu, protože jeho výsledek by byl předem daný a ve svém důsledku by takové správní řízení nekorespondovalo s požadavkem hospodárnosti vnímaným jakožto dosahování žádoucích výsledků s co nejmenšími možnými náklady.“

21. Neshledá-li správní orgán okolnosti uvedené žadatelem za dostatečné a rozhodne o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti, stanovil NSS ve svém rozhodnutí ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, konkrétní podmínky, která musí odůvodnění správního rozhodnutí obsahovat: „Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“
22. Soud shledal, že žalovaný výše uvedené podmínky v napadeném rozhodnutí naplnil. Žalovaný popsal důvody první žádosti i druhé žádosti, tyto pak vzájemně porovnal, zároveň posoudil, zda v X nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce ke změně, která by mohla představovat skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu. Nové skutečnosti uvedené žadatelem v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vytvářet takovou situaci, ve které se zásadním způsobem změnilo postavení žadatele oproti předchozímu stavu, který byl zkoumán v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. K tomuto v daném případě nedošlo.
23. Pokud žalobce v žalobě namítal trvající obavy ze msty muže, se kterým se dříve popral a který je policistou, žalovaný i správní soudy se těmito obavami žalobce již dříve podrobně zabývaly. NSS potvrdil závěry městského soudu, když k tvrzení žalobce týkající se hrozby vážné újmy ze strany soukromých osob, situace v X a nevyužití ochrany ze strany státních orgánů uvedl, že posouzení této otázky městským soudem „je v souladu se závěry kasačního soudu ve věcech jiných stěžovatelů z X, jejichž azylový příběh byl podobný. K tomu lze odkázat např. na usnesení NSS ze dne 27. 5. 2024, č. j. 4 Azs 344/2023-41, bod 19, ze dne 27. 5. 2025, č. j. 6 Azs 38/2025-32, bod 10, ze dne 24. 7. 2025, č. j. 22 Azs 47/2025-30, bod 9, nebo podrobně usnesení ze dne 5. 8. 2025, č. j. 7 Azs 77/2025-30, body 19-22. Obecně pak lze k možnosti ochrany ze strany veřejné moci v zemi původu odkázat např. na rozsudky NSS ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005-54, nebo ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57.“

3/2026

24. Za situace, kdy se zprávami o zemi původu ve vztahu k výhrůžkám soukromé osoby žalovaný i správní soudy zabývaly podrobně v řízení o první žádosti žalobce a žalobce netvrdil v tomto směru žádné nové skutečnosti, nebyl žalovaný povinen se opětovně tímto aspektem zabývat.
25. Tento závěr se ostatně týká i námitky, ve které žalobce poukazuje na to, že správní orgán odmítá jeho azylový příběh jako nevěrohodný. Ani v nyní napadeném rozhodnutí totiž žalovaný vlastní azylový příběh žalobce nezpochybňuje. Pouze ve světle žalobcových tvrzení a podkladů o situaci v zemi jeho původu vysvětluje, tak jako v řízení o první žádosti, že žalobce nevyužil ochrany státních orgánů v X, ač mu byla dostupná.
26. Soud ze všech shora uvedených důvodů žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Soud o tomto návrhu samostatně nerozhodoval, neboť ve lhůtě pro vydání rozhodnutí o odkladném účinku rozhodl ve věci samé.
28. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. května 2026

JUDr. Jitka Hroudová, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

